

آمده است. زمزمه مخالفت با نامزدی علی لاریجانی از جمعیت موسوم به ایثارگران آغاز شد. دارایی قائم مقام دبیر کل این تشکل واپس گرا با صراحت ضمن مخالفت با حمایت شورای هماهنگی از نامزدی علی لاریجانی از مقابله آرام ولی جدی با این تصمیم سخن گفت. سپس اعضای شورای شهر تهران در اعتراضی که بازتاب گسترده یافت با استفاده از علی لاریجانی از عنوان آبادگران به مخالفت برخاسته و آنرا مردود دانستند. در همین اثنا، پاسدار قالیباف، فرمانده نیروی انتظامی، از سمت خود استعفا داد، استعفایی که بلافاصله با موافقت خامنه ای روبرو شد. روزنامه شرق در گزارش خود از روابط درون جناح ذوب در ولایت از ائتلاف ۴ نفره نام برد که چهره های اصلی جریان آبادگران در پشت آن قرار دارند. تارنمای خبری بازتاب در ۱۵ فروردین خبر داد، علی اکبر ولایتی به ائتلاف ۴ نفره (شامل احمدی نژاد، قالیباف، رضایی و توکلی) پیوسته است و چنین نتیجه گرفت که

ادامه در صفحات ۴

تأملی بر درگیری های جناح بندی های حکومتی در آستانه انتخابات

با پایان یافتن تعطیلات نوروزی و انتشار مجدد مطبوعات، آنچه بیش از همه در صدر اخبار و گزارشات قرار گرفت، فعالیت گسترده جناح های مختلف حکومتی در آستانه انتخابات ریاست جمهوری بود. در این میان تشدید درگیری در درون جناح ذوب در ولایت و رویارویی گروه بندی این طیف جای ویژه ای را در خبرها به خود اختصاص داد. به علاوه فعالیت پیگیرانه رفسنجانی و وابستگان او به موازات برخورد میان شورای هماهنگی و آبادگران چشم گیر و قابل تأمل است.

به گزارش روزنامه شرق به تاریخ ۱۵ فروردین ماه، بر اساس اخبار منتشره درگیری در میان جناح ذوب در ولایت بیش از گذشته به بیرون درز پیدا کرده و صف بندی های نوین در مقابله با شورای هماهنگی که ریاست آن را ناطق نوری به عهده دارد پدید

شماره ۷۱۰، دوره هشتم
سال بیستم، ۲۳ فروردین ماه ۱۳۸۴

طرح ثبت قیمت ها منافع چه کسانی را تأمین می کند؟!

هنگامیکه طرح تثبیت قیمت ها در مرکز پژوهش های مجلس که تحت ریاست احمد توکلی قرار دارد، تهیه و تدوین شد و سپس در صحن مجلس توسط نمایندگان ارتجاع به تصویب رسید، واپس گرایان با تبلیغات پُرسر و صدا آن را یک گام مهم و دستاوردی در راستای حل معضل معیشتی مردم معرفی کردند. در آستانه سال نو و پیش از تعطیلات نوروزی، غلام علی حداد عادل رییس مجلس در یک جمع بندی کوتاه از عملکرد خود و همکارانش و در نطق خود که برای تیریک سال نو ایراد می کرد در تایید و پشتیبانی از طرح مذکور از جمله گفته بود: ... مجلس در ۹ ماهی که از فعالیتش می گذرد سعی کرده با تمام قوا در خدمت ملت ایران باشد و بنده می خواهم عرض کنم، تصویب قانون تثبیت قیمت ها عیدی مجلس به مردم است. . با تصویب مجلس این قانون از طرف دولت هم پذیرفته شده و بودجه هم بر همین

ادامه در صفحه ۲

در این شماره

مصاحبه با رفیق حمید موسی در ص ۵
مصاحبه «نامه مردم» با رفیق گریموف، دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست تاجیکستان

در ص ۸

تئوری بافی های بی سرانجام مدافعان استحاله رژیم استبدادی

نوع دوم منجی گرایی (خشن) در لائیک بودنش بود اما در سایر وجوه شانه به شانه مجاهدین خلق حرکت می کردند. آنها هم می خواستند از طریق یک حرکت رادیکال در سپاهک و با جنبشی سکتاریستی (جدای از مردم) دنیا را تغییر دهند یعنی اهداف بزرگ را از طریق ابزارهای کوچک محقق کنند. می توان گفت نوعی ترابط و یارگیری میان انواع فرقه ها و جنبش های شهر آشوبانه وجود دارد. یعنی از جنبش های مرحله پایین از سوی جنبش های مرحله بالاتر عضوگیری صورت می گیرد. ... نویسنده مقاله در جمع بندی نوشته نیروهای سیاسی را به واقع گرایی سیاسی، که به نظر می رسد از دید نویسنده همان «سینه زنی زیر علم» رژیم ولایت فقیه باشد، فرا می خواند. به گمان نویسنده «کار خیال پردازان مشت زدن به دیوارست».

از اظهار فضل های بی محتوی آقای حجاریان و کم دانشی او نسبت به تاریخ جنبش کارگری و کمونیستی ایران که بگذریم بقیه اظهارات و نتیجه گیری های او در زمینه تحولات میهن ما و واقعیات امروزی آن چیزی جز تئوری بافی های پوچ نیست. سؤال اساسی که خوب است حجاریان و هم نظران او به آن پاسخ دهند این است که چگونه نیروی عظیم ۲۰ میلیونی توده های به صحنه مبارزه بر ضد استبداد آمده را این گونه به باتلاق «حفظ نظام» کشاندند و با سیاست های سازش کارانه و نابخردانه

ادامه در صفحه ۶

با داغ تر شدن تنور درگیری های انتخاباتی و پایان رسیدن دوران هشت ساله ریاست جمهوری محمد خاتمی بحث بر سر آینده تحولات کشور و وظایف نیروهای تحول طلب، در شرایط کنونی، در ابعاد گسترده یی در محافل سیاسی- اجتماعی کشور در جریان است. پایگاه اینترنتی «امروز»، در هفته های اخیر، مطالب گوناگونی را از زبان «نظریه پردازان اصلاحات» در این زمینه منتشر کرده است که قابل تأمل و بررسی است. از جمله این مطالب نوشته یی است با عنوان «شهر آشوبان خیال پرداز»، به قلم سعید حجاریان. نویسنده مقاله ضمن استفاده از برداشت های «هابس بام» از «جنبش های شهر آشوبی» با اقتباس این دیدگاه به مسایل ایران پرداخته و ضمن حمله به مجموعه گسترده یی از طیف نیروهای سیاسی - اجتماعی ایران از جمله «مارکسیست های ایرانی» می نویسد: «مارکسیسم ایرانی: منجی گرایی و متممهدی مارکسیستی نوع سوم این شهر آشوبان را تشکیل می دهد. مارکسیسم در کشورهای مختلف رنگ و بوی متفاوت دارد. در کشورهای عقب مانده، مارکسیسم بیشتر غیر عقلانی شده است چنانکه در روسیه مارکسیسم به شکل بلشویسم، در چین در قالب مائوئیسم (انقلاب فرهنگی و تئوری سه جهان) و در کامبوج به شکل پولپوتیسم (مخالفت با هر گونه مظهر تمدن شهری) در آمد... مارکسیسم ایرانی هم گزته برداری مغلوپی از مائوئیسم و بلشویسم بود و رنگ و بوی منجی گرایی دروغین داشته و تنها تفاوت آن با

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

مسکن مناسب: یک آرزوی دست

نیافتنی در رژیم ولایت فقیه!

درحالیکه تعاونی های مسکن کارگری و کارمندی با مشکلات فراوانی دست به گریبانند و قادر به ادامه فعالیت نیستند، زمین خواران و دلالان مسکن به بهره گیری از وام های بانکی و حمایت همه جانبه محافل ذی نفوذ در حاکمیت، به برج سازی مشغول بوده و سودهای سرشاری به جیب می زنند! درکنار افزایش قیمت بسیاری از کالاهای اساسی در ابتدای سال جاری و پدید آمدن بحران گرانی، قیمت مسکن و خانه رشد چشمگیری داشت. بانک مرکزی جمهوری اسلامی در آستانه سال ۱۳۸۴ خورشیدی، طی گزارشی اعلام کرد طی دی ماه سال ۸۳ در مقایسه با ماه مشابه سال قبل، شاخص بهای گروه مسکن، سوخت و روشنایی ۴/۱۸ درصد افزایش نشان می دهد. خبرگزاری مهر نیز در تاریخ ۱۱ اسفندماه سال گذشته با انتشار گزارش مذکور نوشت: «کرایه خانه های مسکونی اجاری در دی ماه بالا رفت». تمام آمار و ارقام رسمی نشانگر وضعیت بحرانی در مسکن و لاینحل ماندن این معضل برای میلیون ها خانواده مزدبگیر کشور شامل کارگران، زحمتکشان و قشرهای میانه حال است. مطابق آماری که اخیراً انتشار یافته است، از آغاز اجرای برنامه سوم توسعه که محور آن خصوصی سازی و تامین امنیت سرمایه بود، میزان پروانه های صادر شده برای ساخت پروژه های انبوه سازی مسکن از ۲۸ درصد در سال ۱۳۷۹ به ۴۰ درصد در سال ۱۳۸۲ رسید.

سیاست وزارت مسکن به پیروی از برنامه سوم توسعه، گسترش خصوصی سازی و اعطای امکانات و تسهیلات به بخش خصوصی به منظور حل مساله مسکن بوده و هست و در این زمینه، واگذاری زمین از سوی وزارت مسکن به انبوه سازان از طریق قرارداد، شتاب جدی به خود گرفت؛ شرکت های مختلف خصوصی، برخی بنیادهای انگلی و زمین خواران و دلالان از همه گونه امکانات بهره مند گردیدند، ولی تعاونی های مسکن کارگری و کارمندی، از جمله مانند تعاونی های مسکن معلمان، دبیران حتی کمترین حمایتی را کسب نکردند. آمار نشان می دهد در حال حاضر روزانه ۲ هزار متر مربع واحد مسکونی در کشور ساخته می شود، کارشناسان وزارت مسکن یادآور شده اند، بر پایه برآوردهای انجام پذیرفته و با توجه به رشد جمعیت کشور، ایران در طی ۷ سال آینده به حداقل ۱ میلیون مترمربع واحد مسکونی در سال احتیاج خواهد داشت. مجلس شورای اسلامی و دولت جمهوری اسلامی برای اینکه این میزان نیاز را به زعم خویش برآورده سازند، به اجرای سیاست های نظیر واگذاری زمین، اصلاح مقررات و قوانین، کاهش مالیات و معافیت های مالیاتی برای بنیادهای متعدد و دلالان دست زده اند، که ماحصل آن فاجعه ای است که هم اینکه مردم میهن ما در خصوص مساله مسکن با آن روبرو شده اند. خبرگزاری مهر به تاریخ ۷ اسفندماه طی گزارشی یادآور گردید: «افزایش تسهیلات بخش مسکن تأثیری در کاهش قیمت آن برای مصرف کننده نداشته است و قدرت خرید

ادامه طرح تثبیت قیمت ها ...

اساس تنظیم شده و انشالله امسال یک آرامش و آسایش خیالی در مردم خصوصاً حقوق بگیران و قشرهای کم درآمد ایجاد شود...» او سپس با اشاره به گرانی کالاها و اجناس در شب عید نوروز اضافه کرد: «مردم باید در مقابل گرانی های بی دلیل ایستادگی کنند... مردم نباید اجازه دهند گرانی های جدید به رسمیت شناخته شود». آنچه حداد عادل به عنوان گرانی های جدید از آن نام می برد افزایش ناگهانی قیمت کالاها و اجناس و خدمات عمومی بلافاصله پس از تصویب و اجرای طرح تثبیت قیمت ها است. به گزارش رسانه های همگانی با فرارسیدن نوروز و تحویل سال نو نرخ میوه، گوشت، تخم مرغ، پیاز، سیب زمینی، پودر لباس شویی، کرایه خانه و جز اینها به شکلی نگران کننده و کمرشکن افزایش یافت و آرامشی را که ارتجاع مبلغ آن بود به اضطراب و پریشانی مبدل ساخت! دراین خصوص خبرگزاری کار ایران، ایلنا به تاریخ ۱۵ فروردین ماه امسال با گزارشی از قیمت میوه و سبزی جات در بازار و تفاوت های جدی میان نرخ فروشگاه ها و میادین میوه و تره بار شهرداری نوشت: «تفاوت قیمت کالاها از کجا تا به کجا... قیمت گوجه فرنگی در روزهای جاری با قیمتی معادل ۱۵۰۰ تومان در مغازه های تهران به فروش می رسد، درحالیکه در میادین شهرداری با قیمتی معادل ۲۸۰۰ تومان عرضه می گردد». ایلنا پس از ذکر مواردی از تفاوت های بزرگ میان قیمت ها از جمله تأکید می کند: «پیاز بسته بندی شده انباری ۱۴۰۰ تا ۱۸۰۰ تومان، سیب زمینی انباری ۹۰۰ تا ۱۲۰۰ تومان، بادمجان ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ تومان، کرفس ۱۴۰۰ تا ۱۷۰۰ تومان، سیب سرخ ۶۰۰۰ تا ۶۵۰۰ تومان، انگور ۴۰۰۰ هزار تومان، نارنگی بین ۳ هزار و ۳۵۰۰ تومان و موز ۸۰۰۰ تا ۸۵۰۰ تومان در میادین شهرداری به فروش می رسد و برعکس این قیمت ها در فروشگاه های شهرهای بزرگ بویژه تهران، اصفهان، تبریز و مشهد ۳ تا ۴ برابر این قیمت عرضه می گردد». گرانی چنان شدید و کمرشکن است که نمایندگان ارتجاع که کرسی های مجلس را اشغال کرده و خود به طرح تثبیت قیمت ها رای داده اند، به صدا درآمده و زبان به انتقاد و شکایت گشوده اند. یکی از نمایندگان که عضو کمیسیون اقتصادی مجلس هفتم است به خبرنگار ایلنا در تاریخ ۱۵ فروردین ماه یادآور شد: «گرانی های اخیر وحشتناک است، این گرانی ناشی از عدم نظارت مناسب دولت و وزارت بازرگانی است و با نظارت درست مساله حل می شود». و یا علی دیرباز عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس به خبرنگاران تأکید کرد: «قیمت ها واقعاً افزایش زیادی پیدا کرده و ما از دولت گلایه مند هستیم، با تصویب طرح تثبیت قیمت ها، بخش های غیردولتی نیز موظف به رعایت اصول و چارچوب های تعیین شده هستند، چرا که هرگونه عدول بخش غیردولتی از این مساله به عدم نظارت و کنترل دولت باز می گردد». سخنان این نماینده ارتجاع به خوبی ژرفای مساله را شکافته و نکاتی چند را روشن می سازد. نخست اینکه طرح تثبیت قیمت ها برخلاف هیاهوی تبلیغاتی تاریک اندیشان با شکست روبرو شده است. دوم و نکته فوق العاده پر اهمیت اینکه بخش خصوصی دلال و غیرمولد و گروه بزرگ سلف خراهای بازار همچنان مشغول اندوختن ثروت های کلانند. تقریباً اغلب کارشناسان اقتصادی هنگام تدوین طرح فوق توسط مرکز پژوهش ها و شخص توکلی اعلام کرده بودند، دوگانگی در قیمت ها از نتایج و پیامدهای تثبیت قیمت ها خواهد بود. اکنون از یک سو قیمت خدمات و محصولات بخش دولتی بدون تغییر مانده و یا تغییر ناچیزی کرده و از دیگر سو خدمات و کالاهای بخش خصوصی دلال افزایش جدی پیدا کرده است، بازاریان و دلالان رسمی و غیررسمی کشور برندگان واقعی اجرای طرح تثبیت قیمت ها هستند و باید گفت این یک عیدی نشاط برانگیز از سوی مجلس به آنها بوده است. بعلاوه یادآوری کنیم اجرای این طرح ضربات جدی به بنیه شرکت های خصوصی مولد و بطور کلی بخش تولیدی کشور اعم از دولتی و خصوصی وارد می کند. از دیگر پیامدهای طرح فوق که از هم اکنون آشکار است، افزایش هزینه دستگاه های عامل و رشد شتابان و شدید کسری تر از بودجه و افزایش نقدینگی در دست عده ای کلان سرمایه دار است. بی جهت نبود احمد توکلی در اواخر اسفندماه سال گذشته به خبرنگاران درباره دست پخت خود گفته بود: «به هر شکل در مجلس تصمیم گرفتیم برای یک سال تثبیت قیمت کنیم و برای سال های آتی باز با بحث علمی که ببینیم که کدام قیمت بهتر است به بحث می نشینیم...» پرواضح است پس از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و پایان یافتن مانورهای فریب کارانه نظیر عیدی به مردم و امثالهم توکلی و شرکاء هرچه بیشتر و هماهنگ تر در جهت اجرای فرامین صندوق بین المللی پول بانک جهانی اقدام خواهند کرد. نظریات اقتصادی-اجتماعی مرتجعانی همچون توکلی و حداد عادل برای مردم ما شناخته شده است. این نظرات همچنان که سال های اخیر به دفعات نشان داده است اساسش تأمین منافع کلان سرمایه داران بازار و تعمیق دره فقری و محرومیتی است که جامعه ما را به بک بخش کوچک انگلی صاحب ثروت های افسانه ای و انبوهی از توده های محروم و زحمتکش تقسیم کرده است.

شادباش کمیته مرکزی حزب توده ایران به حزب کمونیست عراق

رفقای عزیز،

ما شادباش های صمیمانه کمیته مرکزی حزب توده ایران را به مناسبت هفتاد و یکمین سالگرد تأسیس حزب تان به شما تقدیم داریم. حزب ما از سهم مهمی که حزب کمونیست عراق، در هفت دهه گذشته، در راه توسعه مبارزه مردم بر ضد دیکتاتوری و برای یک عراق آزاد، دموکراتیک و مرفه داشته است، آگاه است. پایبندی حزب شما در مبارزه برای صلح و سوسیالیسم، حقوق مردم عراق، حقوق اقلیت های ملی و برای دموکراسی و صلح نمونه درخشانی برای همه آنانی است که در مبارزه برای سوسیالیسم در سراسر جهان درگیرند. ما از بغرنج بودن و پیچیدگی مبارزه اصولی شما برای شکل دادن به پایه های یک جامعه مستقل، دموکراتیک و مرفه در عراقی که زخم های سه دهه حاکمیت دیکتاتوری، یک جنگ توجیه ناپذیر و اشغال خارجی را بر تن دارد، آگاهیم. حزب توده ایران از نزدیک مبارزه نیروهای میهن دوست و دموکراتیک عراق، و به ویژه حزب کمونیست عراق را دنبال می کند. حزب توده ایران از مبارزه اصیل و از خود گذشته شما برای پیشبرد امر صلح، دموکراسی و عدالت اجتماعی و تضمین حق حاکمیت مردمی حمایت می کند و برایتان در این وظایف میهنی آرزوی موفقیت همه جانبه دارد.

رفقای عزیز،

ما مایلیم که تعهد مان را به روابط طولانی، نزدیک و عمیق با رفقای حزب کمونیست عراق تصریح کنیم. این روابط ریشه در مبارزه مشترک خلق های قهرمان دو کشور برضد امپریالیسم، دیکتاتوری و غارت منابع طبیعی مان دارد. تاریخ نشان داده است که سرنوشت دو ملت بهم گره خورده است. هر تحول عمده ای در یکی از دو کشور بطور قابل توجهی کشور دیگر را مورد تاثیر قرار می دهد.

رفقای عزیز،

جشن های هفتاد و یکمین سالگرد بنیان گذاری شما در دوره حساس و دشواری برای مردم دو کشور ما و منطقه برگزار می شود. دو سال پس از جنگ غیرقابل توجیه و اشغال عراق، عواقب ادامه دار و فاجعه بار جنگ و ترور آن چنان آشکارند، که هیچ کس نمی تواند بر آن ها چشم ببندد. جنگ برضد عراق توسط ائتلاف به رهبری آمریکا و اشغال کشور شما، در اساس متوجه تضمین هژمونی امپریالیستی در منطقه و تحمیل «نظم نوین جهانی» بود. طرح آمریکایی «خاورمیانه بزرگ» بخشی از کوشش استراتژیک برای پیشبرد برنامه های امپریالیسم در این منطقه بسیار حساس و مهم است. حزب توده ایران طبیعتاً نمی تواند در رابطه با عواقب حضور و فعالیت واحدهای نظامی ارتش آمریکا در فراسوی مرزهای میهن مان، نگران نباشد. حزب توده ایران با آگاهی از وضعیت شدیداً بی ثبات منطقه و اوضاع پیچیده و بغرنج عراق، در شرایط اشغال، از همه کوشش های شما در راه ساختمان یک عراق متحد، مستقل، مرفه و دموکراتیک بر روی ویرانه های باقیمانده از دیکتاتوری، جنگ و ترور حمایت می کند. موفقیت در این وظیفه بغرنج در گرو اتحاد نیروهای مترقی و دموکراتیک عراق و بسیج همه مردم عراق در پشت یک برنامه جایگزین کردن ساختارهای دیکتاتوری و اشغال با ساختار های یک جامعه مدنی می باشد. ما مطمئن هستیم که حزب کمونیست عراق با تجربه وسیعی که در طول هفت دهه مبارزه کسب کرده است، در پیوند با درک و تحلیلش از اوضاع سیاسی عراق کمک عمده ای برای مردم عراق در دسترسی به چنین پیروزی بی خواهد بود.

رفقای عزیز،

ما مایلیم از این فرصت استفاده کنیم و همبستگی خلل ناپذیر حزب توده ایران را با حزب کمونیست عراق، همه نیروهای میهنی و مترقی و مردم قهرمان کشورتان در مبارزه برای صلح، دموکراسی، حقوق بشر، عدالت اجتماعی و حق حاکمیت کامل را اعلام کنیم.

پیروزی مبارزه پیچیده شما اهمیت ملی و منطقه ای خواهد داشت.

- پیروز باد مبارزه حزب کمونیست عراق در مبارزه برای صلح، دموکراسی، عدالت اجتماعی و حاکمیت کامل در عراق

- زنده باد روابط رفیقانه میان حزب کمونیست عراق و حزب توده ایران،

- زنده باد همبستگی بین المللی

کمیته مرکزی حزب توده ایران - فروردین ۱۳۸۴

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران

ادامه مسکن ارزان ...

مردم را بالا نبرده است.

همین خبرگزاری اعتراف می کند: «... در حال حاضر بالا بودن میزان بهره وام مسکن موجب عدم استفاده اقشار جامعه از این تسهیلات شده، بسیاری از انبوه سازان و تولید کنندگان (بخوان زمین خواران و دلالان) با استفاده از این وام ها و ساخت برج های مسکونی، سود سرشاری نصیبشان می شود. ... افزایش وام مسکن در صورتی می تواند موثر واقع شود که اولاً قیمت مسکن ثابت باشد و همراه با تورم سالانه افزایش نیابد و بهره وام کاهش یابد. ... علاوه بر این کیفیت خانه های ساخته شده توسط این دلالان در سطح فوق العاده نازلی قرار دارد و از استاندارد بین المللی آنهم در کشوری زلزله خیز فرسنگ ها فاصله دارد. بی جهت نیست مطبوعات جمهوری اسلامی در بحث مسکن و وضعیت کنونی آن با صراحت خاطر نشان می سازند: «عدم نظارت کارشناسان بر انبوه سازی، موجب اولویت دادن کمیت بر کیفیت در ساخت و سازهای انبوه شده است.» به این ترتیب معضل مسکن را می توان در سود جویی دلالان و حمایت بی دریغ حاکمیت از آن بویژه نمایندگان مجلس هفتم خلاصه کرد. حل مشکل مسکن به سود زحمتکشان و قشرهای میانه حال جامعه، زمانی می تواند جامه عمل پوشیده، صورت واقعیت به خود بگیرد که، دست زمین خواران و دلالان از این عرصه کوتاه و تعاونی های مسکن کارگری و کارمندی مورد حمایت و تقویت همه جانبه قرار گرفته و کنار آنها بخش خصوصی مولد نه انگلی و دلال، نیز فعال گردد. سمت گیری اقتصادی - اجتماعی رژیم ولایت فقیه علت اصلی معضل مسکن یعنی کمبود و گرانی آن است.

ادامه مارکسیسم در عراق ...

گیرد. ما اینجا دچار وهم و خیال نیستیم.

س - در مجموع رفتار و کردار آمریکا را چگونه ارزیابی می کنید؟

ج - آمریکایی ها این شرایط را در عراق ایجاد کردند و هنوز هم در یک حالت آشفتگی و گیجی سیاسی در عراق به سر می برند. مسلم است که آنها یک استراتژی کلی دارند که عبارت است از دگرگون کردن حیات سیاسی عراق به منظور از پیش بردن منافع خودشان. اما از لحاظ تاکتیکی، آمریکا خود و متحدانش را در تنگنا قرار داده اند و به هدف های خودشان لطمه زده اند.

ادامه تأملی بر درگیری های ...

«این ائتلاف توازن را برقرار ساخته و هوشیاری در برابر انحراف و نوزایی در مقابل سکون را ایجاد کرده است.» فاطمه آجرلو نماینده ارتجاع از شهرستان کرج نیز در ۱۳ فروردین ماه امسال به خبرگزاری کار ایران، ایلنا خاطرنشان ساخته بود: امیدواریم پس از اعلام رسمی کاندیدای اصول گرایان (بخوان ارتجاع) چهار کاندیدای موسوم به گروه ۴ و هاشمی رفسنجانی بتوانند به یک وحدت نظر در قبول یک فرد برآیند.

به دنبال این موضع گیری ها روز دوشنبه ۱۵ فروردین ماه، مهدی چمران از شورای شهر تهران در محل ساختمان روزنامه رسالت حضور یافت و رسماً عنوان سخنگوی جریان آبادگران از طیف ذوب در ولایت به مصاحبه پرداخت. چمران، که در اوایل انقلاب، در دفتر نخست وزیری از مهره های امنیتی بود و در سرکوب نیروهای انقلابی و ترقی خواه نقش ایفا کرده است، خطاب به خبرنگاران از جمله یادآور شد: «از این به بعد مواضع آبادگران، را از زبان بنده و با از طریق سایت اینترنتی آن دنبال کنید. وی افزود: شورای هماهنگی جایگاه خودش را دارد و روش خودش را اعلام می کند، ولی ما روش خودمان را داریم و امیدواریم به وحدت برسیم. آنها مجموعه ای از احزاب هستند ولی این احزاب ظرفیت نمایندگی جامعه را ندارند، ما از احزاب فراتر می رویم و می خواهیم با شکل دادن به یک مشارکت عمومی همه مردم را دربر بگیریم.» چمران در خصوص ائتلاف با شورای هماهنگی و نامزدی علی لاریجانی و در تایید ائتلاف موسوم به ۴ گفت: «تفاهم نامه را دوستان خودشان نوشتند و جلو می برند، ما هم نتیجه آن را قبول خواهیم کرد. البته آبادگران در حال تدوین منشوری است که بزودی منتشر می شود.» مصاحبه چمران و تشکیل ائتلاف ۴ نفره همانگونه که رسانه های همگانی به درستی تاکید کرده اند به معنای آن است که آبادگران حساب خود را از شورای هماهنگی جدا و رقابت درون جناح ذوب در ولایت به مرحله تازه ای فرا روبریده است. این جناح برای حضور موثر خود در انتخابات علی رغم شکاف پدیدآمده که هر دم ژرفش می یابد، اقداماتی را نیز صورت داده است که، یکی از آنها جلسه مشترک ائتلاف چهارگانه با حضور علی لاریجانی و علی اکبر ولایتی با میزبانی غلام علی حداد عادل بود. سایت بازتاب که به ارتجاع تعلق دارد در خبری به تاریخ ۱۶ فروردین ماه نوشت: «۶ کاندیدای اصول گرایان (بخوان تاریک اندیشان) در نشست مشترکی با میزبانی حداد عادل با شورای هماهنگی این شورا پذیرفته است در صورتیکه تا ۵ اردیبهشت ماه کاندیدای واحد اصول گرایان از طریق نظرسنجی انتخاب شود از معرفی کاندیدای واحد خودداری کرده و از کاندیدای واحد اصول گرایان که از میان ۶ کاندیدای فعلی انتخاب شود، حمایت کند.»

در همین زمینه به گزارش ایسنا به تاریخ ۱۶ فروردین، محمد نبی حبیبی دبیرکل موتلفه اعلام داشت: «حزب موتلفه تصمیم گرفته است که برنامه های مربوط به انتخابات ریاست جمهوری را به صورت مستقل پی گیری نکرده و به صورت هماهنگ با شورای هماهنگی وارد شود ... در مورد قالبیاف و دیگر کاندیدها نیز نظر موتلفه منوط به نظر شورای هماهنگی است. وی تصریح کرد کاندیدای نهایی شورای هماهنگی در آینده ای نه چندان دور اعلام خواهد شد.» ائتلاف در جناح ذوب در ولایت در زمانی تشدید شده و رو به گسترش است که رفسنجانی و وابستگان او به فعالیت های خود برای شرکت در انتخابات به نحوی روزافزون و سازمان یافته افزوده اند.

ایلنا، خبرگزاری کار ایران به تبعیت از حزب اسلامی کار و خانه کارگر که از مدافعان پر و پا قرص رفسنجانی اند، مصاحبه او را با سایت ائتلاف نهم برای فردای بهتر در تاریخ ۱۱ فروردین ماه

انتشار داد. رفسنجانی در این مصاحبه با صراحت یادآور شده است: «اعتقاد برای حضور در انتخابات افزایش یافته است.» او در زمینه هایی چون مسایل اقتصادی، حقوق زنان و مساله ملی به بیان نظرات خود بصورت کلی، غیرشفاف و فریبکارانه پرداخته و از جمله یادآور گردیده: «در مورد سیاست تعدیل اقتصادی اگر به صورت واقع بینانه تر به این مساله نگاه کنیم، پی می بریم که در این دوره، رشد اقتصادی منفی دوره جنگ به حدود ۶ درصد رسید. ... خصوصی سازی جدی گرفته شد و امکانات زیربنایی ساخته شد. ... درمورد درگیری های جناحی ... طرح اختلافات و سوء تفاهم در جامعه موجبات سوء استفاده دشمنان خارجی را فراهم خواهد ساخت. «رفسنجانی در بخش های دیگر این مصاحبه اینترنتی می گوید: در مورد دولت پاسخ گر و حق شهروندی نقش نهادهای نظارتی و نهادهای مدنی قابل توجه است و لازم است دولت در این خصوص طرح داشته باشد باید حقوق شهروندی و حقوق اجتماعی مردم به رسمیت شناخته شود و یک تعامل عملی و منطقی بین مردم و حکومت برقرار باشد.

در همین تاریخ رسانه های همگانی گزارش دادند، گردهمایی سراسری جبهه عزم ملی برای تداوم اصلاحات بزودی برگزار می شود. هدف اصلی تشکیل و فعالیت این جبهه کدایی حمایت از هاشمی رفسنجانی است. حشمت الله انصاری به عنوان مسئول این تشکیلات قارچ گونه در مصاحبه ای یادآور شد: «گردهمایی ما در اواخر فروردین ماه برگزار خواهد شد، بعد از گردهمایی، اعضای شورای مرکزی جبهه عزم ملی برای تداوم اصلاحات با آقای رفسنجانی دیدار خواهند کرد. ... ما مطمئن هستیم که هاشمی، کاندیداتوری خود را نیمه اردیبهشت ماه اعلام خواهد کرد.»

علاوه براین، رفسنجانی برای فریب افکار عمومی دست به مانورهایی نیز زده است از جمله اینکه در بحث میزان حداقل دستمزدها برای سال ۸۴، خانه کارگر و کانون عالی شوراهای اسلامی کار با اشاره رفسنجانی لبه حملات خود را متوجه دولت و مجلس کرده اند، و می کوشند به این وسیله رفسنجانی را به عنوان یک ناجی معرفی سازند. حسن صادقی دبیر کل کانون عالی شوراهای اسلامی کار، با پیش کشیدن مساله دستمزدها و برای فریب زحمتکشان و معرفی رفسنجانی به عنوان حامی آنها، و با محکوم کردن طرح تثبیت قیمت ها و درواقع حمله به مجلس گفت: «در ماه های پایانی دولت خاتمی، برخورد دوگانه ای در خصوص دستمزد کارگران و کارمندان دولت صورت گرفت و تنها تعبیر آن بی مهری به قشر زحمتکش و کارگر است، دولت خاتمی ثابت کرد کارگران را قبول ندارد.»

پیش از اینها خبرگزاری ایلنا در تاریخ ۲۴ اسفند ماه ۸۴ به نقل از شاخه دانشجویی شورای هماهنگی گزارش داده بود: «یاسر هاشمی فرزند رفسنجانی اعلام کرده است، پدرم روز دوازدهم اردیبهشت ماه رسماً نامزدی خود را برای نهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری اعلام می کند. ... پدرم معتقد است اصول گرایان با اختلاف و تشتت، رای بسیار پایینی خواهند آورد و به همین دلیل برای آنکه رییس جمهور کشور نباید ضعیف انتخاب شود، وارد صحنه انتخابات خواهد شد. «از دیگر سو محمد عطریانفر عضو شورای مرکزی کارگزاران سازندگی به خبرگزاری ایسنا خاطرنشان ساخت: «امیدواریم شورای نگهبان در انتخابات ریاست جمهوری با سعد صدر برخورد و مطابق با قانون نسبت به صلاحیت کاندیدها اعلام نظر کند. ... هاشمی رفسنجانی تا اردیبهشت ماه آینده نظر قطعی اش را اعلام می کند و پیش بینی من مثبت است (او خواهد آمد).» وی در خصوص اصلاح طلبان حکومتی نیز متذکر گردید: «به نظر می رسد چون سه گروه اساسی اصلاح طلب کاندیدهایشان را مطرح کرده اند، امکان اجماع ضعیف است.»

درمیان اصلاح طلبان حکومتی نیز کماکان ضعف و سردرگمی حاکم است. این نیروها هنوز در فضایی مبهم و همراه با تکلف سخن می گویند. سیاست محوری اصلاح طلبان حضور در قدرت است. راهبرد مشارکت در قدرت که سیاست اصلی اصلاح طلبان حکومتی را بدون توجه به خواست توده های میلیونی تشکیل می دهد، هیچگونه پایه و اساس منطقی ندارد.

زمانی نه چندان دور بخش مهمی از اصلاح طلبان حکومتی با حرارت تاکید می کردند، خاتمی آخرین شانس جمهوری اسلامی است و اگر وی قادر به پیشبرد برنامه اصلاحات نشود، امیدی به استمرار جمهوری اسلامی وجود ندارد. پرسش اصلی اینجاست که، چه اتفاق مشخص و معینی در جامعه و یا رژیم سیاسی حاکم رخ داده است که امروز اینان، تغییر سیاست داده و یگانه راه برون رفت از بحران جامعه را سیاست حضور در قدرت به هر شکل ممکن می دانند؟!

کوتاه سخن: میهن ما آستان حوادث بزرگ و سرنوشت سازی است. تحولات پُرشتاب در مجاورت مرزهای کشور از جمله شکل گیری حاکمیت نوین عراق و فعل و انفعالات بسیار مهم در منطقه حساس ما جاری است، تاثیری مستقیم و انکار ناپذیر بر رخ دادهای داخلی باقی می گذارد.

رویدادهای هفته های آینده بی شک به شکل روشن تری پرده از ماهیت واقعی برخوردهای درون جناحی و فرا جناحی گروه ها به نمایش خواهد گذاشت. با زمزمه مرتجعان حاکم در زمینه رد صلاحیت نامزدهای اصلاح طلب به نظر می آید تلاش عمده متوجه آماده کردن زمینه برای بازگشت رفسنجانی به پست ریاست جمهوری به عنوان کارگزار قابل اعتماد استبداد است.

مارکسیسم در عراق

مصاحبه با حمید مجید موسی رهبر حزب کمونیست عراق در

بغداد - برگرفته از الاهرام - قاهره - ۲۷ اسفند ۱۳۸۳

س- از حزب کمونیست عراق، که به عنوان اتحاد مردم نیز از آن نام می برند، دو نماینده برای مجلس موقت ملی انتخاب شدند. آیا آینده ای برای حزب کمونیست عراق می بینید؟

ج- البته که حزب کمونیست در عراق آینده دارد. هیچ حزبی اگر آینده ای برای خود متصور نشود نمی تواند کار کند. آنچه [در دهه ۹۰] فروپاشید کمونیسم نبود. بلکه رژیم هایی بودند که از اصول اساسی تفکر کمونیستی، یعنی انسان دوستی، دموکراسی و عدالت اجتماعی انحراف پیدا کرده بودند. آن سوسیالیسم را به شیوه عملی بوروکراتیک و اقتدارگرا تقلیل دادند. آنها خود را برتر از مردم پنداشتند، به حرف های مردم گوش ندادند، قدرت را در دست های یک یا چند نفر متمرکز کردند، خلاقیت های هنری و افکار عمومی را نادیده گرفتند و در نتیجه زمینه را برای نابودی خود فراهم کردند. به عقیده من، ما در عراق پایگاه وسیعی داریم، و به همین دلیل است که حزب کمونیست عراق توانسته است انواع سرکوب ها را تحمل کند و پشت سر بگذارد و از آن همه جنایتی که در ۷۱ سال گذشته فعالیتش بر ضد آن اعمال شده زنده بیرون بیاید. در دوران های به خصوصی، زمانی که اوضاع سیاسی مناسب بود، حزب کمونیست عراق یکی از بزرگترین نیروهای سیاسی کشور بود. زمانی که حزب در معرض قتل عام های گسترده صورت گرفت و رهبران و اعضای آن اعدام و کشته شدند، و زمانی که اعضای آن تبعید یا مجبور به مهاجرت شدند، حزب تضعیف شد. برخی نشانه های ضعف هنوز هم در حزب دیده می شود. ولی در حال حاضر، ما با بهره گیری از تجربه های خودمان و تجربه های بین المللی در حال بازسازی حزب هستیم. به رغم برخی فشار های سکناریستی و انشعاب طلبی، من معتقدم که ما پیشرفت داشته ایم. حزب کمونیست عراق یک حزب سیاسی کاملاً شناخته شده ای است. نقش و اهمیت حزب برای میهن ما فراتر از شمار اعضا یا تعداد رأی دهندگان آن است. زمان همه چیز را روشن خواهد کرد. ما حتی اگر یک رأی هم می آوردیم باز هم حزب کمونیست عراق رقیبی پر قدرت بود. حزب کمونیست عراق هرگز اتحاد با نیروهای سیاسی مخالف دیکتاتوری و استبداد و مدافع عراقی دموکراتیک و کثرت گرا را رد نکرده است.

س- نظر شما راجع به اشغال کشورتان به سرکردگی آمریکا چیست؟

ج- ما امروز مخالف اشغال هستیم و در گذشته هم مخالف جنگ بودیم. در درجه اول، به عنوان یک حزب، ما مبارزه مان را با فعالیت بر ضد دیکتاتوری آغاز کردیم. وقتی شرایط تغییر کرد ما شعارهای نه به تحریم، نه به دیکتاتوری را نیز به برنامه مان اضافه کردیم. وقتی بر طبل جنگ می کوفتند، ما شعار نه به جنگ را مطرح کردیم. وقتی جنگ شروع شد، نه ما توانستیم مانع آن شویم و نه به رغم هشدار های ما دیگران نتوانستند. صدام سرنگون شد. ما مدافع دموکراسی و مخالف اشغال هستیم. موضع ما این است.

س- ولی پس از اشغال بود که شما وضعیت کنونی را پیدا کردید و قانونی شدید.

ج- اشغال نبود که به ما قانونیت داد. اشغال هیچ کسی را قانونی نمی کند. ما به دلیل حضورمان در صحنه و در خیابانها قانونی بودنمان را به دست آوردیم. برای مدتی ما را نادیده گرفتند، بعد دریافتند که ما نیرویی هستیم که در صحنه سیاسی و خیابان های عراق حضور داریم و نمی توانند آن را نادیده بگیرند.

س- آیا حاضرید با نیرو های اسلام گرا ائتلاف کنید؟

ج- ما برای ائتلاف به کسانی اولویت می دهیم که به ما نزدیک ترند مثل کردها که نیرویی دموکراتیک هستند. ما در کنار حزب کمونیست کردستان جزو فهرست انتخاباتی کردستان هستیم؛ حزب کمونیست کردستان با دیگر احزاب گرد ائتلاف کرد و یک فهرست واحد به نام فهرست کردستان ارائه داد.

ما می توانیم با نیرو های اسلام گرا هم ائتلاف کنیم به شرط آن که این نیرو ها به دموکراسی پایبند باشند، برای پایان دادن به اشغال مبارزه کنند، و خواهان حکومتی چند حزبی، فدرال و متحد برای عراق باشند.

ما با نیرو های اسلام گرا تفاوت های ایدئولوژیکی خودمان را داریم ولی این تفاوتها قابل بحث و کنار آمدن هستند. ما با حزب اسلامی عراق و حزب الدعوه رابطه کاری داریم. تفاوت های ایدئولوژیکی ما مانع اتحاد و همکاری سیاسی ما نیست. ما با جلال طالبانی و مسعود بارزانی هم همکاری داریم. در حال حاضر دلیلی ندارد که روی تفاوت ها و اختلاف نظر ها تمرکز کنیم، بلکه همان طور که تقریباً همه متفق القولند، باید بر همکاری، هماهنگی و حفظ اتحاد نیرو هایی تأکید شود که به عنوان اپوزیسیون در صحنه سیاسی و در کنار هم حضور داشتند. علاوه بر این، بر سر این موضوع نیز توافق شده است که حزب هایی که در مجلس جدید حضور ندارند نباید از حضور در کمیته های باز نویسی قانون اساسی یا از دستیابی به مقام های بالای دولتی باز داشته شوند. شرایط در عراق چنان است که احتیاجی به درگیری های بیشتر و دامن زدن به اختلاف ها وجود ندارد. کار ما نه بحث بر سر گزینه های متفاوت اجتماعی، بلکه تلاش برای ساختن کشوری ویران شده و دولتی از هم فروپاشیده است.

بگذارید این را به شما بگویم که ما برای گرفتن این یا آن مقام مبارزه نمی کنیم. همه می خواهند نقشی کلیدی داشته باشند. تا زمانی که راهنمای عمل ما انتخابات و آزادی باشد، می توانیم به آینده امیدوار باشیم. ولی نباید این طور تصور شود که آنهایی که در مجلس قدرتی قابل توجه دارند می توانند به خود این حق را بدهند که بر دیگران برتری کنند یا قدرت را در انحصار خود بگیرند. مشکلات عراق از چنان ابعاد و پیچیدگی هایی برخوردارند که یک حزب یا یک فهرست تنها قادر به حل آنها نیست. تنها راهی که برای هر یک از نیروهای سیاسی، صرف نظر از سهم آنان در قدرت، باقی مانده است، همکاری با یکدیگر است.

س- نظرتان راجع به حمله های کنونی بر ضد نیروهای آمریکایی در عراق چیست؟

ج- مقاومت حق مشروع هر ملتی است. هیچ کس نمی تواند این حق را انکار کند. اما توجه کنید که مقاومت الزاماً یک امر نظامی نیست. ما وقتی صحبت از مقاومت می کنیم، باید به دو سؤال جواب دهیم: نیروهای درگیر چه هدفی را دنبال می کنند، و چه روش هایی را به کار می برند؟

اگر این نیروها واقعاً خواهان پایان دادن به اشغال و استقرار یک نظام دموکراتیک به جای آن هستند، و اگر از وسایل و راه های شرافتمندانه برای رسیدن به این هدف شان استفاده می کنند، آنگاه می توان آنها را مقاومت ملی برحق دانست. اما اگر ریاکار و فریبکار باشند، و بخواهند از راه بمب گذاری و سوء قصد و آدم ربایی، استبداد دیگری را جایگزین نظام پیشین کنند، یا یک نظام قرون وسطایی برقرار کنند، آنگاه نمی توان آنها را نیروهای مقاومت دانست. این توضیح روشن کننده موضع ما در مورد عملیاتی است که چیزی جز اقدام های تروریستی و خرابکاری نیستند. شما به من بگویید، آیا هیچ راه دیگری برای مقاومت جز بمب گذاری و اسلحه به دست گرفتن وجود ندارد؟ آنها در پی به دست گرفتن قدرت هستند. قضیه به همین سادگی است. تلاش ما این است که آرامش و ثبات را به خیابان ها عراق باز گردانیم تا مردم بتوانند به طور عادی زندگی کنند، پایداری کنند، و با پشتیبانی جامعه های بین المللی، عرب و اسلامی، نیروهای خارجی را مجبور به ترک عراق کنند.

اجازه بدهید بگویم که آمریکایی ها به هیچ وجه آورنده و دهنده دموکراسی نیستند. هر ملتی که خیال کند که دموکراسی از سوی نیروهای خارجی یا حتی از سوی حاکمی از میان خود آن ملت به آن هدیه داده خواهد شد، سخت در اشتباه است؛ دموکراسی گرفتنی است. کردارها و رفتارهای کنونی فقط به توجیه و ادامه اشغال کمک می کنند، چرا که تأکیدی خواهد بود بر این که امنیت کشور ناپایدار است. همه می دانیم که انگیزه آمریکایی ها از ملاحظات استراتژیکی و منافع خود آنها سرچشمه می

ادامه تئوری بافی های ...

بی همچون «آرامش فعال» این چنین فرصت تاریخی را فدای ملاحظات فرقه گرایانه «خودی ها» کردند.

آیا تصور اینکه رژیم استبدادی حاکم، که اساس حیاتش بر سرکوب خشن آزادی اندیشه و اختناق قرون وسطایی حاکم است می تواند در روندی متکی بر نصیحت و مذاکرات مخفی پشت پرده و زدوبندهای محفلی به یک «نظام مردم سالار» فرا برود مشت کوبیدن بر دیوار و خیال پردازی است و یا طرح این نظر که با حفظ رژیم استبدادی نمی توان به خواست های عادلانه و دموکراتیک مردم تحقق بخشید؟

بحث واقع بینی که حجاریان و هم نظران او طرح می کنند در واقع پایه در بی اعتقادی آنان بر حاکم شدن مردم بر سرنوشت شان دارد. «واقع بینی» بی که حجاریان به آن اعتقاد دارد همان «خانه نشینی» طولانی است که او پس از تمام شدن مأموریتش به عنوان سرباز جوی وزارت اطلاعات انجام داد و این حضرات هنگامی سر از لاک خود بلند کردند و «سکوت پر معنای» خود را شکستند که توده های مردم جان به لب رسیده صدای رسای اعتراض خود را بلند کرده بودند.

نمونه دیگری از این تئوری بافی های بی پایه و اساس را می توان در نوشته های احمد پورنجانی ملاحظه کرد که در مقاله بی با عنوان «نشانه های وداع با خیال پروری ...» خیال پروری «پایگاه اینترنتی امروز» ضمن ارزیابی تحولات روز کشور به این نتیجه مهم می رسد که شرایط کشور به سرعت در حال تحول است و از زمینه های اساسی این تحول «واقع گرا» شدن مستبدان و اصلاح طلبان در کنار هم است. پورنجانی ضمن حمله به روشنفکران و متهم کردن آنان به خیال پردازی برای اثبات تغییر شرایط کشور و رشد روند واقع گرایی از جمله عوامل زیر را بر می شمارد: «خط مشی های تازه در دستگاه قضایی از جمله اجرایی شدن قانون رعایت حقوق شهروندی، بخشنامه ها و دستورالعمل های رئیس قوه قضائیه در باره رعایت حقوق متهم، زندانی و نیز در راستای کاهش مجازات زندان، پذیرش برخی اشتباهات و اصلاح روش های گذشته (در مورد پرونده خانم شیرین عبادی و نیز در قضیه برخورد با مطبوعات)» و دیگر آنکه «اصلاح طلبان با پذیرش قواعد بازی سیاست در چارچوب مختصات جامعه ایران و پرهیز از تکرار خط مشی خانه نشینی خودخواسته پس از حذف از عرصه انتخابات مجلس (آن گونه که در جریان انتخابات مجلس چهارم رخ داد) هم مجمع روحانیون و هم جریان هایی چون جبهه مشارکت و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و دیگران، این بار از عرصه نازک اندیشی های خیال پرورانه پرهیز کردند و در عالم واقعیت به سیاست ورزی پرداخته اند...» و مهمترین مشخصه جالب اینکه: «فضای مثبت و رو به گسترش اقبال به سوی آقای هاشمی رفسنجانی، این بار نه از سوی محافظه کاران بلکه عمدتاً از درون طیف های گوناگون اصلاح طلب، اساساً و مستقلاً، نشانه تقویت واقع گرایی، عمل گرایی و نتیجه گرایی در قبال خیال پروری های دوران نوباوگی جریان اصلاحات است...»

ما با این بخش از برداشت های آقای پورنجانی موافقم

که حد و حدود واقع گرایی در چارچوب پیشبرد برنامه اصلاحات در رژیم ولایت فقیه چیزی نیست جز ریاست جمهوری رفسنجانی، ریاست هاشمی بر دستگاه بیداد قضایی، حداد عادل بر مسند ریاست مجلس فرمایشی و رهبری سید علی خامنه ای با اتکاء بر دستگاه های نظامی و انتظامی سرکوب. و بر این اساس هر تصور دیگری از امکانات این رژیم و این ساختار چیزی نیست جز خیال پردازی و شهر آشوبی.

البته مردم ما فراموش نکرده اند که این جنبش های اجتماعی که حضرات آن را «شهر آشوبی» لقب می دهند بود که انقلاب عظیم مردمی بهمن ۵۷ را به پیروزی رساند و رژیم استبدادی سلطنتی را ساقط کرد. تجربه دوم خرداد ۷۶ و «نه» تاریخی مردم ما به «نامزد اصلاح» رژیم ولایت فقیه نیز نمونه بارز دیگری از توانمندی جنبش مردمی و حرکت مستقل آن است. واقع گرایی بی که حجاریان و پورنجانی از آن سخن می گویند چیزی جز مماشات و سازش با ارتجاع نیست و ثمره چنین سیاست هایی همان بحرانی است که جامعه ما با آن روبه روست. مردم ما اکنون مدتهاست که با درک عواقب فاجعه بار این سیاست ها، راه خود را از حجاریان ها و هم نظران او جدا کرده اند و در تلاش برای برپایی جنبش مستقل و دموکراتیک برای طرد رژیم ولایت فقیه و برپایی ایرانی آزاد و رها از بندهای استبدادند.

ادامه مصاحبه با رفیق کریموف ...

کمونیست اتحاد شوروی از نو (تحت رهبری رفیق شنین) پایه گذاری شد. در فوریه ۲۰۰۵ یک مجمع بین المللی عمومی (علنی) " برای اتحادیه و برای حزب کمونیست اتحادیه" تشکیل شد. هدف اصلی این مجمع، "همکاری برای احیای اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و حزب کمونیست اتحاد شوروی" بود. در رابطه با این مسایل - حزب کمونیست تاجیکستان با احزاب کمونیستی در سراسر قلمرو اتحاد شوروی سابق - در چهارچوب ساختارهای فوق الذکر همکاری و فعالیت می کند.

س: همانطور که مطلع هستید تحولات سریعی در قرقیزستان در جریان است. نیروهای مخالف دولت قدرت را بدست گرفته و پزیدنت آقاف به روسیه گریخته است. تحلیل شما در باره این تحولات چیست؟ چه نیروهایی پشت این تحولات سریع قرار دارند؟

رفیق کریموف: پیشامدهای قرقیزستان از مدت ها پیش قابل پیش بینی بود. من فکر نمی کنم دست خارجی ها مستقیماً در کار باشد؛ آن چه روی داد صاعقه نارضایتی مردم از قانون شکنی و از نقش طرفداران آقاف بود که همه مقام های سوددار را در اختیار گرفتند و با کمک انتخابات پارلمانی در پی به دست آوردن سود های بیشتری بودند. پزیدنت آقاف که در راس قدرت قرار داشت، مانند تمامی روسای جمهور کشورهای مستقلی که پس از سقوط اتحاد شوروی سابق ایجاد شدند، حقوق و امتیازات انحصاری برای بهره برداری از عرصه های تجاری و اختیارات رهبری و کنترل به اعضای خانواده اش داد، و به طایفه اش اجازه

داد که شکوفا و ثروتمند بشود. در سال های آخرین حکومتش آقاف پس از اینکه کوشید برای بیش از یکبار رئیس جمهور بشود، سعی کرد که قدرت را به فرزندان خود منتقل کند. آقاف اقدامات سرکوبگرانه برضد مخالفان سیاسی خود را گسترش داد. در نتایج همه پرسی ها دستکاری کرد و قانون اساسی و قوانین انتخاباتی را نقض می کرد و اراده مردم را به تحقیر گرفت. به این دلیل مشکلات مزمن در عرصه های اقتصادی و اجتماعی عیان تر شدند.

اگر منظورتان نفوذ ایالات متحده و دیگر کشورهای غربی در رابطه با آنچه که در جمهوری های تشکیل دهنده اتحاد شوروی سابق می گذرد، هست، باید بگویم که خوب این تازگی ندارد. کاملاً مشهود است که این کشورها سعی دارند روند شکل گیری تعدادی از موسسات عمومی، تامین مالی سازمان های غیر دولتی (ان.جی.او) برگزاری سمینار ها و تعلیم در رابطه با دانش سیاسی و حقوقی، مبارزه با فقر، آزادی مطبوعات و رسانه های جمعی، را تحت نفوذ قرار دهند. و همه این ها پایه هایی است که پرسنل ماهر و مجرب را آماده می کند، و متد هایی که دستیابی به نتایج مورد نظر آنان را تسهیل می کند.

اما در تحلیل نهایی مساله اینست که مقام های حاکم نباید نقطه نظرهای مخالفان و ارزیابی آنها از اوضاع را نادیده بگیرند؛ نباید فکر کنند که هیچ کس به جز آنها نمی تواند جامعه را رهبری کند. برای همین است که همیشه چنان مساله هایی چنان راه حل هایی را به دنبال خواهد داشت.

ادامه مبارزه ما برای اصلاحات دموکراتیک ...

گالاس تاجیکستان را منتشر کنیم. سرفصل های عمده فعالیت حزب کمونیست تاجیکستان در آیین نامه و اساسنامه آن و نیز در کارزارهای انتخاباتی مشخص می شود. با یاری نمایندگان مان در مجلس عالی، ما امیدواریم بتوانیم سهم خودمان را در ایجاد و گسترش فعالیت های مشخص برای ایجاد کار و اشتغال، در تهیه قوانین حقوق بشر و حقوق کارگران مهاجر، در بالا بردن درآمد، در تأمین آموزش و بهداشت و درمان رایگان، در ارائه مزایای مالیاتی برای معلولان و شرکت کنندگان در جنگ کبیر میهنی، و در فراهم آوردن شرایط مناسب برای تربیت و آموزش جوانان ادا کنیم.

در رابطه با فعالیت های سال های اخیر حزب باید اشاره کنیم که در دوره سال های ۲۰۰۳-۲۰۰۴ فعالیت حزب مانند دیگر احزاب سیاسی کشور عمدتاً متوجه تغییرات و اصلاحات قانون اساسی در رابطه با انتخابات مجلس عالی جمهوری تاجیکستان بود. حزب کمونیست با برگزاری سمینار ها و جلسات متعدد در سراسر کشور سعی به آگاهی دادن و آماده کردن حامیان حزب و اعضای آن در رابطه با مقررات انتخاباتی کرد. سال ۲۰۰۴ برای حزب ما بسیار مهم بود چرا که این سال مصادف با هشتادمین سالگرد تاسیس جمهوری تاجیکستان و همچنین حزب کمونیست تاجیکستان بود. فعالیت های حزب در راستای توضیح اهمیت انقلاب کبیر اکتبر و احزاب طرفدار سوسیالیسم، پیدا کردن راه هایی برای توسعه اقتصاد، فرهنگ، آموزش و پرورش کشور، و همچنین توضیح موضوعات مهم کارزار انتخاباتی بود.

عرصه دیگر فعالیت حزب در آینده نزدیک متوجه شرکت فعال توده ها در مراسم شصتمین سالگرد پیروزی مردم شوروی در جنگ کبیر میهنی است. لازم است بدانید که ۲۵۴۰۰۰ تن از مردم تاجیکستان در صفوف ارتش سرخ مبارزه کردند و از این تعداد بیش از ۹۰۰۰۰ نفر یعنی بیش از یک سوم در دفاع از میهن سوسیالیستی کشته شدند. حزب ما به همراه دیگر سازمان های اجتماعی جلساتی را با سربازان سابق (دوره جنگ میهنی) و با نمایندگان نسل جوان برگزار می کند، و در آن جا توضیح می دهد این قهرمانان که برای دفاع از میهن جان خود را فدا کردند، کی بودند و چه چیزی برای ما به ارمان آوردند. ما بر این باوریم که یادآوری آن ها، پیروزی آن ها، نمونه های افتخار آمیزی برای نسل های آینده خواهد بود.

س: فعالیت حزب در میان زنان چه وسعتی دارد؟

رفیق کریموف: حدود ۲۰ درصد اعضای حزب کمونیست تاجیکستان زن هستند. دبیران بسیاری از کمیته های حزبی از میان رفقای زن انتخاب می شوند. رفقای زن همچنین مسئولان شورای زنان سازمان های منطقه ای ما را به عهده دارند. زنان کمونیست با ایفای نقش فعال در حزب ما در زندگی اجتماعی روزمره کشور شرکت می کنند. آنان از این طریق بطور موثر برای گسترش رفاه مردم و همچنین شکل دادن بر روند توسعه جامعه بر پایه باورها و برداشت های خود مبارزه می کنند.

س: لطفاً توضیحی در رابطه با تحولات عمده سیاسی کشور در

سال های اخیر و نیرو های عمده موثر در آن بدهید؟

رفیق کریموف: پس از فروپاشی اتحاد شوروی، جنگ داخلی در تاجیکستان آغاز شد که تا سال ۱۹۹۷ (۱۳۷۶) ادامه داشت. این جنگ ویرانی های عظیم و زیان های مادی و معنوی فراوانی به بار آورد؛ تعداد کشته شدگان در آن به بیش از ۱۵۰ هزار نفر رسید. کمیسیون آشتی ملی که توسط سازمان ملل متحد و با همکاری دولت تاجیکستان و اپوزیسیون متحد تاجیک سازمان یافته بود، به مدت دو سال برای فرونشاندن کشمکش ها تلاش کرد. این کمیسیون تغییرها و افزوده هایی را برای قانون اساسی جمهوری تاجیکستان تهیه کرد که نتیجه آنها قانون جدید انتخابات برای مجلس عالی بود.

پس از امضای قرارداد استقرار صلح نمایندگان اپوزیسیون (و منجمله نیروهای اسلام گرا که در جنگ داخلی شرکت داشتند) در قدرت شرکت داده شدند و فعالانه در خصوصی سازی شرکت کردند. طرفداران اسلام در حزب احیای اسلامی متحد شدند که شعبه های آن در بسیاری از نواحی کشور فعالند. آنها مجله و روزنامه های خودشان را منتشر می کنند. رئیس جمهوری

کشور رئیس حزب دموکراتیک ملی تاجیکستان است، و دولت و سازمان های دولتی محلی به طور عمده در دست نمایندگان این حزب یا طرفداران رئیس جمهورند. حزب دموکراتیک ملی تاجیکستان، حزبی با گرایشات لیبرالی است و می توان آن را حزب میانه متمایل به راست ارزیابی کرد. فعالیت های آن عمدتاً متوجه ایجاد یک کشور مستقل، دموکراتیک بورژوازی و مبتنی بر قانون است. حزب حاکم مدافع اصلاحات اقتصادی بورژوازی و به ویژه تنوع مالکیت ها در اقتصاد و رشد بخش خصوصی به ویژه در صنایع و کشاورزی است. حزب دموکراتیک ملی حامی سیاست دست کشیدن یکپارچه دولت از مالکیت انحصاری زمین است. این در کشوری مثل تاجیکستان که ۹۳ درصد قلمرو آن کوهستانی می باشد، به برخی تنش های اجتماعی دامن زده است. همچنین من توجه شما را باید به این امر جلب کنم که حزب دموکراتیک ملی تاجیکستان، حزبی که طبق تعریف کلاسیک آن ایجاد شده باشد، نیست. چرا که این حزب در سال ۱۹۹۸ توسط نخبگان حاکم بر کشور ایجاد شد و بنابراین در اساس ملقمه ای از حاکمیت موجود است. و عمده فعالیت آن متوجه ثبات حاکمیت و دفاع از فعالیت های آن می باشد. صدر حزب، رئیس جمهور کشور است و بطور همزمان فرمانده کل قوا می باشد. نکته جالب این است که بر طبق قانون اساسی عضویت نظامیان در احزاب سیاسی ممنوع است.

یکی دیگر از احزاب مطرح کشور که در بالا هم به آن اشاره شد، حزب احیای اسلامی تاجیکستان است که در سال ۱۹۹۰ تاسیس شد. برنامه حزب احیای اسلامی تاجیکستان متذکر می شود که این حزب بر پایه فلسفه و مفاهیم اسلامی پایه گذاری شده است. حزب احیای اسلامی معتقد است که حصول استقلال واقعی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی فقط می تواند بر پایه ارزش های اسلامی و ملی ایجاد شود و اعلام می کند خواستار ایجاد یک کشور اسلامی و دموکراتیک است. این حزب به اصل غالب بودن بخش خصوصی بر اقتصاد کشور معتقد است. در مقابل این دو حزب کمونیست تاجیکستان قرار دارد که حامی یک کشور باثبات دموکراتیک، قانونمند، عرفی بر پایه قانون اساسی کشور است. حزب کمونیست تاجیکستان طرفدار تحول جامعه در مسیر توسعه سوسیالیستی است. امروزه حزب کمونیست تاجیکستان مدافع تنوع اشکال مالکیت می باشد و معتقد است که هدایت و اداره سیاست اجتماعی توسط دولت باید بر پایه دارائی های ملی (دولتی) قرار داشته باشد. **س: رفیق کریموف، ارزیابی شما از عواقب سقوط سوسیالیسم در اتحاد شوروی و اروپای شرقی چیست؟ به باور شما چه عواملی باعث چنین عقبگرد عظیمی شدند؟ رفیق کریموف:** فروپاشی اتحاد شوروی ضربه و شکست بزرگی نه تنها برای مردم آن بلکه برای کل جهان بود. تاجیکستان بزرگترین خسارت ها را در جریان جنگ داخلی اش متحمل شد، از جمله دچار بحران های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی یی شد که بر روی همه جامعه تأثیر گذاشت. روند توسعه تاجیکستان به اندازه ۵۰ تا ۶۰ سال عقب گرد داشت. کشور جهت توسعه اجتماعی اش را گم کرد و این وضع سبب بی اعتقادی و شاید تا حدودی سبب بیگانگی بین مردم مناطق مختلف شد که بر طرف کردن آنها امروزه با دشواری صورت می گیرد. در میان عواملی که سقوط اتحاد شوروی را باعث شدند، از موارد زیر می توان یادآوری کرد:

- خیانت به کشور توسط حاکمان کشور نظیر گورباچف، یلتسین، شوارنادزه، یاکوف و برخی دیگر
- فعالیت های براندازانه ای که به صورت هدفمند از سوی کشورهای عمده سرمایه داری و از جمله ایالات متحده آمریکا، انگلستان، آلمان و غیره سازماندهی شد.
- تمرکز فوق العاده در سیستم و عملکرد بوروکراتیک حاکمان
- ایستایی و سکون در سیستم اقتصادی و سیاسی این کشورها و اینکه رهبران در عمل از جوانگرایی در سیستم گریز داشتند.

س: در صحبت های قبلی خود اشاره به فعالیت کمونیست ها در دیگر جمهوری های اتحاد شوروی سابق داشتید. آیا ممکن است کمی هم در رابطه با روابط و هماهنگی با این احزاب توضیح دهید؟

رفیق کریموف: حزب کمونیست تاجیکستان با احزاب کمونیست از روسیه، اوکراین، بلاروس و دیگر جمهوری های اتحاد جماهیر شوروی سابق در چارچوب اعضای «اتحادیه احزاب کمونیست اتحاد شوروی» و همچنین تحت عنوان کمیته بین المللی «برای وحدت و برادری خلق ها» همکاری و هماهنگی دارد. کنگره ۳۳ «مجمع احزاب کمونیست- حزب کمونیست اتحاد شوروی» در فوریه ۲۰۰۴ حزب لنینی حزب

است. تحول مثبتی که شایان ذکر است امضای توافقنامه هایی است با ایران و روسیه برای ساختن ۲ نیروگاه برقایی بزرگ بر روی رودخانه وحش است.

س: موضع حزب در رابطه با سرمایه

گذاری خارجی چیست؟

رفیق کریموف: موضع حزب کمونیست تاجیکستان در این رابطه مبتنی بر ارزیابی های عینی و واقعی ما از شرایط و نیازهای جامعه است. واقعیت اینست که سد اصلی در مقابل سرمایه گذاری خارجی، مخالفت و مبارزه نیروهای سیاسی کشور نیست، بلکه بخاطر اینست که تاجیکستان در جدول رده بندی فساد دولتی در کشورهای جهان در مقام ششم قرار دارد. همچنین قوانین و مقررات کشور مناسب برای سرمایه گذاری نیست. یکی از کارپایه های اصلی حزب کمونیست تاجیکستان در انتخابات اخیر تجدید نظر در قوانین و ایجاد تمامی امکانات ضرور برای جلب سرمایه گذاران خارجی بود.

س: رفیق کریموف لطفاً قدری هم در باره حزب کمونیست تاجیکستان، شرایط فعالیت آن، کارزارها و فعالیت های آن برایمان صحبت کنید؟

رفیق کریموف: حزب کمونیست تاجیکستان در سال ۱۹۲۴ (۱۳۰۳ شمسی) بنیاد گذارده شد. پس از فروپاشی اتحاد شوروی و پس از آن که فعالیت حزب کمونیست در برخی از جمهوری های شوروی سابق ممنوع شد، حزب کمونیست تاجیکستان تنها حزبی در سراسر سرزمین اتحاد شوروی پیشین بود که نام خود، سازمان خود، و دارایی های خود را حفظ کرد (دارایی های حزب بعد ها در پی فرمان رئیس جمهور به طور غیر قانونی توقیف و مصادره شد). امروزه حزب ما بیشتر از ۵۰ هزار عضو دارد و هر سال بین ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ نفر از جوانان به عضویت حزب در می آیند. حزب کمونیست تاجیکستان شعبه های متعددی در سراسر کشور دارد. در مجلس عالی ۴ نماینده و در مجلس های محلی نیز چندین نماینده دارد. نشریه هایش به نام های "ندای رنجبر" و "گالاس تاجیکستان" به زبان های تاجیک و روسی منتشر می شود و روزنامه "آواز تاجیکستان" را به زبان ازبک منتشر می کند. به دلیل مشکل های مالی، در حال حاضر ما فقط می توانیم دو شماره از نشریه های ندای رنجبر و

ادامه در صفحه ۷

کمک های مالی رسیده

به یاد شهدای توده ای از طرف یکی از

دوستان از فرانسه

۴۲ یورو

مبارزه ما برای اصلاحات دموکراتیک و عدالت اجتماعی!

مصاحبه با رفیق تویگون کریموف، دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست تاجیکستان

اخیراً در چارچوب تلاش های کمیته مرکزی حزب توده ایران برای گسترش و تعمیق روابط متقابل برادرانه و تبادل نظر با احزاب کمونیست- کارگری منطقه، ملاقات سودمندی بین هیئت نمایندگی حزب توده ایران و رفیق کریموف، دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست تاجیکستان برگزار شد. در حاشیه این دیدار که در آن اوضاع دو کشور، شرایط پیچیده بین المللی و منطقه و مبارزه دو حزب برادر مورد تبادل نظر قرار گرفت، هیئت نمایندگی حزب توده ایران تمایل حزب به تقویت روابط متقابل با احزاب کمونیست و نیروهای سیاسی مترقی منطقه را مورد تأکید قرار داد.

رفیق کریموف در این دیدار همچنین به سؤالاتی درباره با شرایط کنونی تاجیکستان و کشور های همسایه آن، برای درج در "نامه مردم" پاسخ داد.

س: لطفاً در رابطه با اوضاع سیاسی تاجیکستان برای خوانندگان نامه مردم توضیح مختصری بدهید؟

رفیق کریموف: در تاریخ ۲۷ فوریه (۸ اسفند) انتخابات «مجلس نمایندگان» مجلس عالی /مجلس عالی تاجیکستان قوه مقننه این کشور است که از دو مجلس قانون گذاری تشکیل شده است: (۱) مجلس ملی با ۳۳ نماینده که ۵ تن از آنها توسط رئیس جمهور منصوب و بقیه توسط مجلس های محلی انتخاب می شوند؛ و (۲) مجلس نمایندگان با ۶۳ نماینده که به طور مستقیم با رأی مردم انتخاب می شوند - ن.م. جمهوری تاجیکستان برگزار شد. نمایندگان حزب های سیاسی واکنش های متفاوتی نسبت به نتیجه انتخابات نشان دادند. چهار حزب عمده کشور (حزب کمونیست، حزب احیای اسلامی، حزب سوسیال دموکرات، و حزب دموکراتیک) نامه ای رسمی به ستاد مرکزی انتخابات و همه پرس فرستادند و نقطه نظرهاشان را درباره انتخابات اعلام کردند. در این نامه آنها عدم موافقت شان را با شیوه برگزاری انتخابات بیان کردند، چرا که شاهد تخطی از بسیاری از قوانین انتخابات بودند. آنها همچنین خواهان برگزاری دوباره انتخابات در دوشنبه، پایتخت کشور، شدند و اعلام کردند که در صورت عدم انجام این خواسته، آنها در مجلس شرکت نخواهند کرد. ستاد انتخابات پس از بررسی درخواست کتبی این حزب ها، پاسخ داد که تقلب های ذکر شده تأثیری در نتیجه انتخابات نداشته است و انتخابات را تجدید نخواهد کرد. در پی این پاسخ، این احزاب تصمیم گرفتند شکایتی به دیوان عالی کشور تسلیم کنند.

در تاریخ ۲۶ اسفند (۱۶ مارس) نخستین نشست اعضای مجلس نمایندگان تشکیل شد. در انتخابات اخیر، حزب رئیس جمهور (حزب دموکراتیک ملی) با به دست آوردن ۵۴ کرسی دارای اکثریت در مجلس شد؛ از حزب کمونیست ۴ نماینده و از حزب احیای اسلامی ۳ نماینده به مجلس راه یافتند. تعدادی نماینده مستقل نیز در این انتخابات برگزیده شدند. به طور کلی، می توان گفت که اوضاع سیاسی تاجیکستان آرام است.

س: لطفاً کمی در باره اوضاع اقتصادی تاجیکستان برایمان صحبت کنید؟

رفیق کریموف: این روزها اوضاع اقتصادی تاجیکستان چندان تعریفی ندارد. پس از فروپاشی اتحاد شوروی، پیوندهای اقتصادی میان جمهوری های شوروی گسیخته شد. همه جمهوری ها دچار بحرانی ژرف شدند که تا امروز ادامه دارد. کافی است بگویم که تقریباً هیچ یک از جمهوری ها (به غیر از بلاروس و قزاقستان) نتوانست به آن سطح از پیشرفت اجتماعی و اقتصادی باز گردد که در دوران اتحاد شوروی داشت. در تاجیکستان، بیشتر کارخانه ها تعطیل شده اند، کار مؤسسه ها و شرکت های خصوصی به کندی پیش می رود، و در حدود یک میلیون نفر کشور را ترک کرده اند و در روسیه، اوکراین و قزاقستان به کار مشغول شده اند. میانگین درآمد مردم کشور در ماه ۶۰ سامانی (۲۰ دلار) است و حداقل حقوق و حق بازنشستگی فقط ۱۲ سامانی (۴ دلار) در ماه است. سهم مهاجران در اقتصاد (یعنی پولی که آنها برای خانواده هایشان می فرستند) برابر با دو تا سه برابر رقم درآمد ها در بودجه کل کشور است. یعنی در حالی که درآمد های بودجه ملی ۳۰۰ میلیون دلار است، میزان ارزی که توسط کارگران مهاجر تاجیک به کشور فرستاده می شود بین ۸۰۰ تا ۹۰۰ میلیون دلار است. سرمایه گذاری خارجی تقریباً وجود ندارد. تولید پنبه از یک میلیون به ۵۳۰ هزار تن کاهش یافته

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هر گونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
3. <http://www.tudehpartyiran.org>

Nameh Mardom-NO 710
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

12 April 2005

شماره فاکس و
تلفن پیام گیر ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

حساب بانکی ما:

نام IRAN e.V.
شماره حساب 790020580
کد بانک 10050000
بانک Berliner Sparkasse